

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1380501/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב משה בצרי, הרב בן ציון הכהן רבין

התובעת:	פלונית	(ע"י ב"כ עו"ד חיים לוי)
נגד		
הנתבע:	פלוני	(ע"י ב"כ עו"ד ספיר בן אליהו)

הנדון: חיוב בגט במי שטוען שאשתו זינתה ותובע שלום בית

פסק דין

הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י בתאריך 2.9.2001, ולהם בת וכן בגירים.

בתאריך 13.7.22 הגישה האישה תביעת גירושין בטענה שהבעל מאוס עליה, בעיקר עקב התנהגותו המינית.

מנגד - בכתב ההגנה תבע הבעל שלום בית, אך במסגרת בקשתו הוא כותב כי אשתו מנהלת רומן מאחרי גבו. וכך כותב הבעל בסעיפים 3-8 לכתב התשובה (כל הדגשים להלן, אינם במקור):

"לאחרונה הגיע לידי הבעל מידע, כ"רעם ביום בהיר", לפיו האישה החלה היא לנהל רומן מאחרי גבו [...] בעקבות השפעתו של אותו גבר זר, החלה ניכרת באישה התנהגות חריגה ולא אופיינית כלפי הבעל.

בידי הבעל ראיות שיש בהן כדי לאשש את טענותיו כי לאישה קשר רומנטי עם אותו מאהב. ככל והאישה תכפור באשר לרומן אותו היא מנהלת עם המאהב שלה, יוצגו ראיות מתאימות בפני כב' בית הדין.

הגם פרשיית האהבים שמנהלת האישה מאחרי גבו של הבעל, מאמין הבעל בכל ליבו כי המדובר בקשר זמני בר חלוף שהינו תולדה של משבר זמני [...] משהאישה שמה עיניה בגבר אחר, ברי כי לה מגיע לה "פרס" לפגוע בו - ולחייבו בגט ללא כל עילה שבדין."

בדיון שהתקיים בתאריך 28.8.22 חזרו הבעל וב"כ על ענין הבגידה, וכך נכתב בפרוטוקול (שורה 7 ולהלן, הדגשים אינם במקור):

"ב"כ הבעל: היא שמה עיניה ורועה בשדות זרים.

בית הדין: אז צריך להתגרש.

ב"כ הבעל: ממש לא. יש עקרון השוויון.

בית הדין: עו"ד ספיר אליהו. אין לי כוח. אם אתה רוצה תגיש על זה בר"ע. אני פונה לבעל, איזה הוכחות יש לך?

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הבעל: יש שיחות ותכניים מיניים בטלפון. שיחות והקלטות, דברים שהם לא נעימים לאוזן.

[...]

הבעל: יש צילומי מסך וסרטוני וידאו שהוא שולח והקלטות למיניהם.
בית הדין: תפרט.

הבעל: סרטוני וידאו קשים לצפייה, ויש שיחה שאני עשיתי ניתוח עיניים והוא אמר לה: טוב מאמי אני אוהב אותך מאמי תביא לי "... זה עשה לי סכין בלב ואני לא יכולתי לעצור את זה. זה מה שהוביל לקרע הזה.

בית הדין: אז אישה שאתה שומע כזה דבר, מה יש לך איתה?
הבעל: אני מאמין בכל ליבי ש...

בית הדין: זה אסור על פי ההלכה לחיות עם אישה כזו.

הבעל: כבודו, זה צורם."

בדיון שהתקיים בתאריך 5.1.23 הודתה האישה שיש לה קשר עם גבר זר, אך עקב היותו נשוי, אינה רוצה לפרט את שמו.

בסיכומי הבעל (סעיפים 15 ולהלן) מנסה הבעל ליפות את דבריו ולטעון כי כל טענתו שהאישה זינתה היו לגרום לאישה לסגור את תביעת הגירושין.

יאמר - מדובר באמתלא משונה. וכי בעל שרוצה שאשתו תחזור אליו לשלום בית, מעלה טענה שהיא זינתה, ושיש לו ראיות לכך? נוסף ונאמר, הדברים אינם עולים בקנה אחד עם הדברים שנכתבו בתביעה או עלו בדיון. בדיונים שהתקיימו, הבעל עמד על טענתו על כך שהאישה מנהלת רומן עם גבר זר, ובא כוחו טען שאף על פי כן הוא מעוניין בשלום בית, כך שהאמתלא שנותן הבעל אינה מתקבלת.

יצוין שבא כוח הבעל לא טען בדיון שכל טענתו הינה לגרום לאישה לחזור בה. הוא טען שאפשר לחזור לשלום בית גם באישה שזינתה, כמו באיש שבגד באשתו, מחמת "עקרון השוויון" (ראה לעיל). דבר זה כמובן מופרך לחלוטין, אך מלמד על רצינות האמתלא.

גם הטענה (סעיף 34 לסיכומים) שהאיש מאמין שאהבתם של בני הזוג חזקה מכל, אינה עולה בקנה אחד עם השיח בין בני הזוג בדיון. לפחות יכלנו להתרשם מהתיעוב של האישה מהבעל, ואם כן על איזה אהבה הדדית מדבר הבעל? ניכר שהבעל כלל אינו מתחשב ברגשותיה של האישה, ומתעלם מהם לחלוטין.

דברי בא כוח הבעל כי האיסור לחיות עם אישה שזינתה הוא מדרבנן בלבד (סעיף 37 לסיכומים), אינם נכונים. האיסור לחיות עם אישה שזינתה הוא מהתורה ולא מדרבנן.

כאמור, בית הדין אינו יכול שלא לציין את התרשמותו מהתנהגות הבעל, כשהוא מתעלם לחלוטין מרצונה של האישה, ואינו רואה אלא את עצמו. הדבר בא לידי ביטוי בחו"ד של יועצת נישואין מטעם עיריית ת"א (מ' ב', ע"ס מטפלת, מתנדבת בתחנה), שכותבת בחו"ד ממרץ 2022, (הדגשים אינם במקור):

"[ע'] בשיחות הפרטניות חזרה ותיארה את מצוקתה שחוה ביחסים עם [א'], כשהיא מרבה למנות את מגרעותיו, שלדבריה מעוררות בה חוסר הערכה ודחיה. היא מלינה על התנהגותו ועל התעלמות מצרכיה ורגשותיה. [ע'] מביעה חוסר אמון ביכולתו של [א'] להשתנות וביכולת לקבלו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

[...]

בשיחות משותפות נוכחתי לדעת כי בני הזוג מגלים חוסר סבלנות והערכה וחוסר כבוד הדדי. כל ניסיון לעזור להם לנהל דו שיח ענייני ומכבד - נכשל. הם מנהלים ויכוחים בלתי פוסקים תוך האשמת איש את רעהו בעיוות המציאות, בפרשנות שקרית של מקור הקושי ביחסים ביניהם [...] הם מדווחים על תקופות של ניתוק או עימותים בבית, וניכר גיוס של הילדים למאבקייהם."

כך שגם מבלי להתייחס לטענתו כי יש לו ראיות על הבגידה, מדובר במערכת יחסים המחייבת גירושין, ואין לאפשר המשך נישואין בכפיה על האישה, כאשר הבעל אוהז בה כשבוית חרב.

והנה בשו"ע אהע"ז קט"ו, נפסק שאם האישה טוענת שזינתה, למשנה אחרונה אינה נאמנת. וברמ"א הוסיף, שאם יש רגליים לדבר, הרי היא נאמנת. ומקור הדברים מתרומת הדשן ח"ב סי' רכב, וז"ל:

"דהא כתבו התוס' פ' אע"פ בהדיא (כתובות סג, ד"ה אבל), דהא דאין להתיר באומרת טמאה אני דוקא משום דשוויה נפשה חתיכה דאיסורא, אבל משום דנראין הדברים אמת לא הוי אסרינן, אלא הואיל ויש רגלים לדבר כדפי' לעיל, ואיהו נמי מודה, לא אמר כה"ג דהנשים משקריות להאכילה דבר האסור לה."

ובודאי מה שטוען הבעל שמצא סרטונים שקשים לצפייה, הוי רגליים לדבר. ובתחילה האישה סירבה להודות (ראה שורה 44 לפרוטוקול מיום 28.8.22), ורק בדיון ביום 5.1.23 הודתה, כך שאף לדברי הבעל הוא חייב לגרשה. ומה שהיום אומר שהוא חוזר בו, אין זו חזרה מהותית מעצם הטענה, אלא שדעתו היא שאף על פי שהיה לה רומן עם גבר זר, הוא רוצה שהם ימשיכו להיות נשואים, בניגוד להלכה.

שהרי אחר שטען הבעל שאישתו זינתה, הרי שוויא אנפשיה חתיכה דאיסורא, והיא נאסרה עליו. ומה שכעת חוזר בו בדרך כזו או אחרת, לא מפני שסבור שלא זינתה, אלא שמבחינתו מוכן להמשיך ולחיות עמה בניגוד להלכה, ובפרט לאחר שהאישה הודתה ויש לכאורה רגליים להודאתה, וכנ"ל.

כל אסמכתאות שהביא ב"כ הבעל, כביכול אין לחייב בגירושין, ומתוך עקרון השוויון (???) יש לעשות שלום בית גם במקרה של בגידה, אין להם כל מקום ואחיזה הלכתית. כך גם האמתלא שהורתה ולידתה בסיכומי הבעל, נדחית בשתי ידיים, וכנ"ל.

במקרה שלפנינו אין צורך להאריך שיש לחייב בגט, הן מחמת טענת הבעל לבגידת האישה, והודאתה בסופו של דבר לטענתו. והן מחמת מערכת היחסים ביניהם, כפי שגם אנו נוכחנו בדיון ביום 5.1.23, שהיה מלווה בצעקות רמות, ואין כל מקום לשלום בית.

הרמ"א בשו"ע אהע"ז קי"ז, כתב לעניין אישה הרואה דם מחמת תשמיש, דיכול שלא לגרשה, וז"ל:

"יש אומרים דאם אינו רוצה לישא אחרת, ורוצה לשרות עם זו ע"י שלישי בשנה אחת, ולא ילך אצלה אלא בעדים, אין צריך לגרשה (כ"י בשם תשובת הר"ם וכן הוא בתשובת הרשב"א סימן תת"מ). וכ"ש אם זנתה תחתיו, דמאיסה ליה, דשרי בכה"ג (שם)."

מבואר דבאשתו שזינתה יכול שלא לגרשה ויכולה להיות עמו בבית.

ובח"מ שם ס"ק ח' כתב דדעת הרמ"א דדווקא בעדים שרי, דלא כתשו' הרשב"א הנ"ל :

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

"משמע דוקא בכה"ג שרי, אבל בלא עדים אסור אפילו באשתו שזנתה. ובתשובה הנ"ל כתב בשם ר"י, יכולה להיות תחתיו ותשמשנו כשפחה. משמע אפילו בביתו יכולה לשמשו הואיל וזינתה תחתיו שונא אותה ומאוסה בעיניו."

ובכ"ש שם ס"ק ח' הקשה מהא דסוטה, דאחר קינוי וסתירה מוסרים לו שני ת"ח, שמא יבא עליה בדרך? ותירץ, דאפשר שם הדבר עדיין בספק הוא אם זנתה, ולכן אינה מאוסה לו כ"כ ויש חשש שיבוא עליה.

ועיין בתשו' הרדב"ז (ח"ב סי' תשמ"ו, מובא גם בפת"ש אהע"ז קיז,ב), שאוסר להם להיות בבית אחד בלא עדים, וכתב על דברי התוס' דריש זבחים, שאין לסמוך על הוראה זו, ואפילו ע"י עדים הוא חוכך להחמיר, רק דיוציא בגט.

בפרט בנדו"ד שניכר שעל אף הדברים שיודע וטוען, אינה מאוסה עליו, ולכן אין להסכים לגרש כשגרים עדיין באותו בית.

יחד עם זאת בית הדין לא מעוניין שהאישה תעזוב את הדירה בטרם יהיה פסה"ד חלוט, ובטרם נראה שהבעל נותן גט פיטורין לאישה, כדי שלא יגרם לה נזק. אנו סבורים שיש להאיץ את הליך פירוק השיתוף בדירה, ורק לאחר פירוק השיתוף בדירה, הצדדים יוכלו להתגרש כדמו"י.

בית הדין מפנה את תשומת לב הנוגעים בדבר, שההאטה בפרוק השיתוף בדירה מונעת את גירושי הצדדים, וגורמת סבל רב לאישה.

לאור כל האמור לעיל קובע בית הדין כדלהלן:

- א. בית הדין דוחה את תביעת שלום הבית שהגיש האיש.
- ב. בית הדין מחייב את הבעל ליתן גט פיטורין לאשתו.
- ג. סדור הגט יהיה לאחר שהדירה תימכר, והצדדים יפרידו בפועל את מגוריהם.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ב בטבת התשפ"ג (15/01/2023).

הרב בן ציון הכהן רבין

הרב משה בצרי

הרב צבי בן יעקב - אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה